

روحانی:

مشکلات ایران و آمریکا بادست دادن حل نمی شود

گروه سیاست: رئیس جمهوری ایران، در حاشیه حضور در مجمع عمومی سالانه سازمان ملل، در جمع فعالان رسانه‌ای و اقتصادی آمریکا، حاضر شد و به سوالات و دغدغه‌های آنها در مورد ایران پس از تحریم پاسخ داد. او برای سخنرانی در هفتادمین...

• صفحه ۱۹

یکشنبه ۵ مهر ۱۳۹۴ - ۱۳ ذی‌الحجه ۱۴۳۶ - ۲۷ سپتامبر ۲۰۱۵

قهرمانی فوتسال دختران ایران فرشته کریمی بهترین بازیکن آسیا شد

صفحه ۱۸

تیم‌ها

وزیر کشور

آرامش تابازگشت حجاج

صفحه ۲

گفت‌وگو با رئیس سازمان نظام مهندسی تهران:

ساختمان‌های غیراصولی را با بزک می‌فروشند

صفحه ۴

واکنش سخنگوی هیأت انتخاب فیلم‌های ایرانی به حواشی انتخاب فیلم محمد(ص)

صفحه ۱۴

حرف اول . ورزش

هنر بازنده خوب بودن

مهدی زعیب‌زاده . دبیر گروه ورزش

«الکس فرگوسن»، سرمربی افسانه‌ای منچستریونایتد، هنگامی که درباره راز موفقیت‌های ادامه‌دار خود و تیمش صحبت می‌کرد، گفت: «ما علاوه بر اینکه برنده‌های خوبی بودیم، بازنده‌های خوبی هم بودیم». در ورزش که همیشه یک روی آن باخت است، این «بازنده خوب بودن» ارزش زیادی دارد. این‌روزها که نتایج کشتی و والیبال رضایت مردم را فراهم نکرده و تیم‌های باشگاهی پرطرفدار ما می‌بازند، «بازنده خوب بودن» دقیقاً همان چیزی است که ورزش ایران به آن نیاز دارد. عقده‌گشایی برخی مربیان، عصبانیت و دلسردی هواداران و تصمیمات احساسی مدیران پیامد باخت در ایران است. با باخت طوری برخورد می‌کنیم که گویی در قوانین آمده همیشه باید ما برنده باشیم. در اروپا به دفعات مشاهده شده هواداران وقتی با بحران نتیجه‌گیری تیمشان روبرو می‌شوند، از حمایت دست نمی‌کشند و سعی می‌کنند با این روش به نجات تیمشان کمک کنند. در ایران داستان متفاوت است؛ تا دیروز کواج، معروف و موسوی قهرمانان ما بودند و الان گوشه ریگ گیر کرده‌اند و هدف حمله قرار می‌گیرند. وقتی یک تیم فوتبال نمی‌برد، هر هفته تماشاگرازش کمتر می‌شوند. وقتی تیم گل می‌خورد، تشویق‌ها قطع می‌شود. فقط منتظر برد و برنده‌شدن هستیم.

ادامه در صفحه ۱۸

شماره دوم جامعه‌پویا منتشر شد

با پرونده‌هایی درباره

تجربه ایرانی

آیا به کهکشان جدید با گذاشته‌ایم؟ یادداشت‌هایی از محمد صنعتی محمود شهابی، سمیه فریدونی و...

اجتماعی

پشت برده بازی‌های رایانه‌ای

کودکان و روایت‌های تلخ

بدون مرز

ماهیت داعش و نقش دنیای مجازی

شرق روزنامه

واکنش وزیر ارشاد به تذکر ۱۲ نماینده:

مدعیان دلیل بیاورند

گروه سیاست: پنج روز پس از تذکر عجیب ۱۲ نماینده خطاب به وزرای ارشاد و اطلاعات که در آن مدعی نفوذ باندی صدها نفره و وابسته به خارج از کشور، در مطبوعات شده بودند، علی جنتی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، به این تذکر واکنش نشان داد و...

• صفحه ۲

سال سیزدهم - شماره ۲۴۰۷ - ۲۰ صفحه • ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

رنج‌های نظام آموزشی ایران

ناصر فکوهی

مدیر مؤسسه انسان‌شناسی و فرهنگ

مهرماه، زمانی برای آغازی نو است. تقویم‌ها با منطق چرخه‌ای که در خود دارند، یک امید هرچند کوچک را حمل می‌کنند؛ اینکه بتوان دست به بهبود موقعیت‌ها و زمینه‌هایی زد تا زندگی بهتری برای شمار بزرگ‌تری از مردم فراهم آید. اول مهر، یکی از این نقاط چرخه‌ای در تاریخ ماست که یک جامعه مبتنی بر کشاورزی و زاینده‌گی را همیشه به آینده و آغازی دوباره امیدوار می‌کند. وضعیت امروز در آموزش‌وپرورش و دانشگاه‌های ما، وضعیتی به‌دور از موقعیت‌های آرمانی است و این را هم کتکشان درون آنها می‌دانند و هم کسانی که این موقعیت‌ها برای تربیت ایشان ساخته شده است؛ یعنی دانش‌آموزان و دانشجویان. ابتدا لازم است به عنوان چارچوب بحث، به خطرات بزرگی که این نهادها را تهدید می‌کند اشاره کنم. کالایی‌شدن و سلطه اقتصاد مصرف‌گرا می‌تواند همه دستاوردهای مردم‌سالارانه بیش از صد سال کوشندگان آموزش در کشور را بر باد دهد. در کنار این خطر، نخبه‌گرایی و این تمایل بیمارگونه و کاذب به «برترین»، «بهترین» و «سرآمد» بودن و در نتیجه تلاش برای تمرکز بر «استعدادهای درخشان» به جای بالابردن سطح عمومی نظام آموزشی نیز به عنوان تهدید وجود دارد. سومین موضوع، خطرات یک راحل غلط و وابسته به دو مورد پیشین، یعنی کمی‌گرایی و تفکر مهندسی است؛ اینکه تصور کنیم هر قدر تعداد دانش‌آموزان، دانشجویان و استادان و دانشگاه‌ها بیشتر شود و این نهادها بزرگ‌تر و سرشارتر از رشته‌های گسترده و مقالات علمی و نشریات و... شوند، ما از نظر علمی در وضعیت بهتری قرار می‌گیریم. نتیجه این خطرات به‌وجودآمدن یا تداوم نقاط سیاهی است، مانند غول کنکور و فساد ناشی از آن، بیماری همه‌گیر کلاس‌های تقویتی و کتاب‌های کمک‌آموزشی و تدریس خصوصی و رقابت‌ها و مسابقات بی‌پایان، تقلب‌های علمی در همه سطوح و وضعیت اسف‌بار جذب و ارتقا و پایین‌آمدن اعتبار مدارک و عناوین دانشگاهی در سطح جامعه. اما آیا می‌توان چشم‌اندازهای مثبتي را در این‌میان مطرح کرد؟ بله، پاسخ به این پرسش، مثبت است. حتی در بدترین شرایط اگر قدم اول، یعنی شناخت مشکلات و آسیب‌شناسی درست انجام شود، درمان و ازمان‌بردن مشکلات نیز ممکن است؛ ازاین‌رو به گمان ما اقداماتی هست که می‌توان به‌منابئه چارچوب‌های اصلی خروج از بحران آموزشی یا کمک در این زمینه انجام داد. در زمینه آموزش‌وپرورش، مهم‌ترین اقدام، تخصیص بودجه کافی برای بهبود وضعیت مدارس عمومی (دولتی و مردمی) است تا به بهبود وضعیت آموزگاران و رساندن معرشت آنها به موقعیتی که بتوانند به کار خویش واقعا دل دهند و امکان تداوم مناسب آن را داشته باشند، منجر شود. بهبود وضعیت فیزیکی و کالبدی مدارس، تمرکززدایی از آنها با دنبال‌کردن یک سیاست محله‌محور و دادن اختیارات بیشتر به شهرداری‌های محلی برای مدیریت مدارس و استفاده بیشتر از بودجه‌های عمومی به جای فشارآوردن به والدین، ضرورتی مطلق دارد. مدارس دولتی ما باید به سوی الگوی دولت، رفاهی پیش روند و برای کشوری همچون ایران با درآمد‌های بالای عمومی این به هیچ عنوان چشم‌اندازی غیرقابل‌تصور نیست. گسترش نظام آموزش دبستانی و دبیرستانی می‌تواند و باید از طریق مردم‌محورکردن آنها انجام شود، یعنی امکان‌دادن به ایجاد مدارس غیردولتی هرچه‌بیشتر؛ اما مدرسه غیردولتی به معنی مدرسه «خصوصی» پولی، نیست.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

به یاد آن روزها

(شهید عملیات مسلّم بن‌عقیل(ع) در کاراژ با یک جیب لندردر منتظرمان بود و ما را به ساختمان نیمه‌تمامی که زیرزمین آن سنگرندنی شده بود در منطقه کیان‌پارس برد. شش، هفت نفری از خواهران خوابیده بودند. یکی از خواهران استقبال گرمی از ما کرد و خوشامد گفت و نیم‌ساعتی از اوضاع و احوال گفت و بعد از آن پتو و بالشی برداشتیم و در گوشه‌ای خوابیدیم. صبح که برای نماز بلند شدیم، روشنائی صبح قدری کمک کرد تا موقعیت ساختمان و خیابان اطراف را ببینیم. ساعت ۷:۳۰ آقای ناجیان آمد و با هم به ستاد پشتیبانی مهندسی جنگ رفتیم. وقتی وارد شدیم، محمد طرح‌چی (شهیدشده در جریان بازپس‌گیری و فتح شهر مهم و استراتژیک بستان) با چهره‌ای گشاده به استقبال ما آمد. پلی‌تکنیکی‌ها مؤسس و اداره‌کنندگان اصلی این ستاد بودند. بچه‌های کوت‌عبدالله هم آنجا بودند و از دیدن ما که از تهران رفته بودیم خیلی خوشحال شدند و از اوضاع و احوال صحبت شد و قرار شد ما در برنامه‌ریزی برای ایجاد هماهنگی بین بچه‌های اهواز و دزفول که برای همکاری می‌آمدند، فعالیت کنیم. یکی از مهم‌ترین کارها، مدیریت توزیع کمک‌های مردمی به‌ویژه آذوقه‌رسانی به مهاجران جنگی‌ای بود که در روستاهای اطراف ساکن شده بودند و همچنین فراهم‌کردن مقدمات لازم برای تشکیل شهرک فجر در رامهرمز برای اسکان مهاجران جنگی. آن روزها ارتش بعثی عراق توانسته بود شهرهای خرمشهر، بستان، سوسنگرد، هویزه، دهلران، قصرشیرین و نفت‌شهر را به تصرف درآورد.

هر سال سی‌ویکم شهریور یادآور روزهایی است که معنای جنگ، آزیر خطر، وضعیت سفید و قرمز، ساختن پناهگاه، بمباران و موشک‌باران، خمسه‌خمسه و ستون پنجم را فهمیدم و آوارگی مردمم را دیدم. اواخر آبان‌ماه ۱۳۵۹ بود که با مرحوم فریده خبازان، دوست و خواهر‌فکور و صبورم، عازم اهواز شدیم تا به ستاد پشتیبانی منطقه جنگی برای کمک به ساماندهی امور مهاجران جنگی بییونددیم. ساعت ۱۰ صبح بود که علی طاهری (شهید عملیات فتح‌المبین) که بچه‌های دانشگاه پلی‌تکنیک به او علی‌خندان می‌گفتند، ما را تا پای اتوبوس بدرقه کرد. اتوبوس پر از سرباز و رزمنده بود. و صندلی پشت راننده را برای ما نگه داشته بودند. من و فریده دوره‌های کمک‌های اولیه را در بیمارستان فیروزگر و لقمان‌الدوله گذرانده بودیم و کارت امدادگری داشتیم. دو هفته قبل از رفتن تحت تعلیم برادران بسیج، آموزش فشرده نظامی دیده و با اسلحه‌های مختلف سبک و سنگین تیراندازی کرده بودیم. ناگفته نماند پس از پیروزی انقلاب همان ماه‌های اول در یادگان حر (باغشاه سابق) به‌مدت یک‌ماه فشرده تحت تعلیم نیروهای شهید چمران نیز آموزش‌های مختلف نظامی دیده بودیم. حدود ساعت دو نیمه‌شب بود که در خاموشی وارد اهواز شدیم. حسین ناجیان

فاطمه داداشیان
مدیرعامل بنیاد امید ایرانیان

هنگامی که برای کمک به خانواده محترم تسلیت عرض می‌کنیم، از خداوند سیحان برای آن مرحوم علو درجات و برای شما و سایر بازماندگان صبر و شکیبایی آرزو مندیم.

روزنامه شرق

همکار گرامی سرکار خانم کشمیری

مصیبت وارده را به شما و خانواده محترم تسلیت عرض می‌کنیم. از خداوند سیحان برای آن مرحوم علو درجات و برای شما و سایر بازماندگان صبر و شکیبایی آرزو مندیم.

روزنامه شرق

ضمیمه رایگان امروزروزنامه شرق

ویژه‌نامه استان فارس

از روزنامه‌فروشی‌ها بخواهید

هاکوپیان

کلکسیون دامادی و مجلسی

با استایل و پارچه‌های ایتالیایی در فروشگاه‌های سراسر کشور

۰۲۱-۸۸۸ ۲۳۴ ۱۲

HACOUPIAN.NET